

Γιὰ κάθε πράγμα ὁ Δίας κρατᾷ ὁ βαρύβροντος,
 παιδί, τό τέρμα, καί ὅλα τά ρυθμίζει αὐτός
 ἔτσι ὅπως θέλει· οἱ ἄνθρωποι δέ νιώθουνε·
 περνοῦμε σάν τά ζῶα τίς μέρες μας, χωρίς
 νά ξέρουμε ὁ θεός ποῦ πάει τό κάθε τι.

Ὅλους ἡ ἐλπίδα θρέφει κι ἡ πεποίθηση,
 μά οἱ πόθοι μάταιοι· σήμερα ἄλλοι καρτεροῦν
 τήν ἀλλαγῆ, στό γύρισμα ἄλλοι τῆς χρονιάς.
 Κανείς δέν εἶναι ποῦ νά μή θαρρεῖ πάς· πιά
 τοῦ χρόνου θ' ἀποχτήση πλοῦτη κι ἀγαθά.
 Μά βρίσκουν ἄλλον, πρὶν πετύχει, τ' ἄχαρα
 τά γερατειά· θερρίζουν ἄλλον οἱ κακές

ἀρρώστιες· κι ἄλλους, ποῦ ἔπεσαν στόν πόλεμο,
 τοῦα στέλνει ὁ Ἄδης κάτω ἐκεῖ στή μαύρη γῆ·
 πνίγονται αὐτοί, δαρμένοι ἀπό τά κύματα
 καί τίς φουρτοῦνες τοῦ πελάου τοῦ πορφυροῦ,
 ποῦ ἐκεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς ζωῆς τοὺς ἔριξε·
 κρεμιοῦνται ἐκεῖνοι μόνοι τους - τέλος φριχτό . -
 καί τοῦ ἡλίου ἀφίχνουν αὐτοθέλητα πῶ φῶς.

Παντοῦ μαυρίλα· μύριες ζώνουν τοὺς θνήτους
 καταστροφές καί συμφορές ἀφάνταστες
 καί βάσανα. Μά, ἔν μ' ἄκουσαν, δέ θά τρέχαμε
 ζητώντας τό κακό, καί δέ θά ρίχναμε
 στοὺς πόνοὺς τήν καρδιά, νά τυραννιδομαστε.....